

■ ลูกกรະชาติที่บรรจุองนามานนิด
พร้อมให้ตั้งเครื่องสังเวย

คุณพ่อบ้านน้อย และเรื่องเล่าครั้งศึกเขมร :

งานปีที่บ้านบางajan (ตอน 2)

เลี้ร์จลินไปแล้วสำหรับงานปีบ้านบางajan เมื่อวันศุกร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 ที่ผ่านมา เพราะได้เห็นจึงได้คิดฉบับนี้ขอเขียนเรื่องงานปีให้ทราบกันต่อ ถึงความเป็นมาของประเพณีพิธีกรรมนี้ ตามที่ได้เล็บสาจากคำบอกเล่าของผู้คนในห้องถินบ้านบางajan

ความเชื่อของคนส่วนใหญ่ให้เกิดประดิษฐกรรมต่าง ๆ ขึ้นด้วยความเชื่อ นั้น รวมถึงประเพณี พิธีกรรม ที่คนในกลุ่มต่าง ๆ ต่างก็ได้ยึดถือและปฏิบัติสืบมา และก็หากำตอบได้ค่อนข้างยากกว่าใครเป็นคนเริ่มต้น แต่ สังเกตเดิมที่ประเพณีและพิธีกรรมล้วนใหญ่ มักจะเป็นเรื่องที่ดี เสริมสร้าง กำลังใจ สร้างความเจริญงอกงามให้กับคนในชุมชน เพราะส่วนใหญ่ คนที่เชื่อในเรื่องเดียวกันก็จะเป็นกลุ่มคนที่มีพื้นฐานความเชื่อยิ่ง เดียวแก่น

อย่างเรื่องงานปีที่บ้านบางajan ก็เช่นกัน มีหลายครัวเรือนที่รับ ทำงานปีมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่า สืบมาจนพ่อแม่ และป้าเจ็บนิสืบมาถึงใน รุ่นหลานข้อกำหนดของงานปีมีกฎเกณฑ์อยู่ว่าครอบครัวใดที่รับงานปีอยู่เมื่อ คนในรุ่นเก่าหมดไปก็ต้องหาคนรุ่นใหม่มารับการกิจหนืิสืบต่อไป เรียกคน เหล่านี้ว่าผู้สืบเชื้อสายลูกกระชาต โดยมากแล้วลูกคนโตของครอบครัว นิหน้าที่รับข้อสายลูกกระชาตโดยตรง มีน้อง ๆ หลาน เครือญาติคนอื่น ๆ มาร่วมทำได้ ถือเป็นการร่วมบุญใหญ่ครั้งสำคัญที่ไม่ควรพลาด

ดังนั้นเมื่อถึงกำหนดขึ้น 8 ค่ำ เดือนแปด 8 หลัง ก็จะพร้อมเพรียง กันมาส่งกระชาตให้คุณพ่อบ้านน้อยเจ้าของงานปี

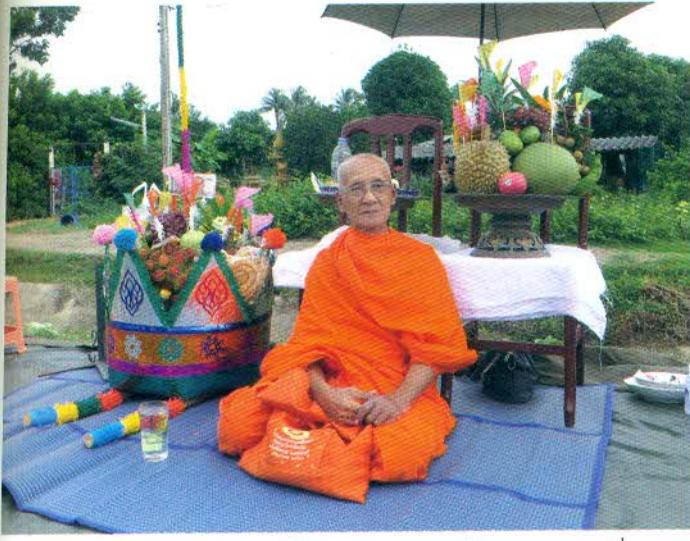
เจ้าพ่อ เจ้าแม่ คุณปู่ คุณพ่อ เหล่านี้เป็นใคร...??? เป็นคำที่มนุษย์ สมมติขึ้นเพื่อใช้เรียกวิญญาณในโลกศักดิ์สิทธิ์ โดยสมมติว่าท่านเหล่านี้ เป็นเหมือนมนุษย์อย่างเรา ๆ แต่อยู่ในปริมณฑลที่แตกต่างจากโลกของ ชีวิตจริง เป็นโลกของผี วิญญาณ พระเป็นเจ้า ซึ่งโลกศักดิ์สิทธิ์จะสถิต อยู่ในพื้นที่ที่แยกต่างกันไป เช่น ภูเขา ดันไม้ใหญ่ แม่น้ำ รูปเคารพ วัดๆ เมื่อท่านไปสถิตอยู่ที่ใดคนก็จะออกซื้อของท่านตามที่ท่านอยู่ เช่น คุณ พ่ออกหุ่ง คุณพ่อบ้านน้อย คุณพ่อตันยาง คุณพ่อโรงหนัง คุณพ่อdonชั่ง ใหญ่ คุณพ่อวากาย้ายแวน พ่อปู่คริราชา นางครั้งจะตั้งชื่อให้ท่านพระฯ ก็มี เช่น คุณพ่อดาวเรือง คุณพอยี่สุ่น คุณพ่อดอกไม้เทศ คุณพ่อวัวดื่น

■ โถกสำรับคาวหวาน ผลไม้ตามฤดูกาล
หมากพู สุรยาสุน เครื่องสังเวยคุณพ่อบ้านน้อย

■ ลูกกรະชาติที่นำมาวางเรียงรายตลอด ริมถนนสายบ้านjan-ตอนพึ่งแพด

■ หลวงพ่อวัดบางกะดุ เมตตามารับถวายลูกกราบจากที่บ้านงาน

งานนี้ เพราะได้เห็นจึงได้คิดจริง ๆ ครับ คุณพ่อบ้านน้อย อยู่ ที่ไหน ?? เกี่ยวอะไร?? กับบ้านบางงาน จำได้ว่าเมื่อ พ.ศ. 2549 เคยไป สักภักษณ์ ตามทาง ขวัญอ่อน ตอนนั้นท่านอายุ 87 ปี ปัจจุบันเสียชีวิตไป แล้ว เล่ามุขประฐานะให้ฟังว่า ศาลาคุณพ่อบ้านน้อยอยู่ที่อำเภอเชียงใหม่ ศาลา ตั้งอยู่กลางทุ่งนาในชุมชนบ้านน้อย ใกล้กับวัดท้ายตลาด (ห่างจากถนน เพชรเกษมไปประมาณ 4 กิโล) คนบางงานถูกเกณฑ์ไปลงCRMเมื่อเดิน ทัพผ่านศาลาตรงบริเวณบ้านน้อยนี้ ก็ได้บนบานกับคุณพ่อบ้านน้อยว่า ให้ ชนะศึก เมื่อชนะศึกก็จะส่งกระจาดให้กับคุณพ่อ ตามทางเล่าว่า เคยเห็น คนรุ่นก่อน ๆ ทางกระจาดออกจาบงานดังตั้งแต่เข้ามาดไปส่องงานปีที่ศาลา คุณพ่อบ้านน้อย แต่ในชั้นหลัง ๆ มีเชือสายลูกกราบจากมากขึ้น จึงได้เลือก พื้นที่นอกเขตหมู่บ้านบางงาน ใช้ที่ของวัดร้างชื่อวัดอกหุ่ง เป็นปริมณฑล ในการจัดงานปี และก็ได้ปลูกศาลาขึ้นมาใหม่หนึ่งหลัง เอาไว้เป็นที่สำหรับ ให้คุณพ่อบ้านน้อยมารับงานปีที่บ้านงานแทนที่จะต้องไปส่องที่เข้าย้อย

ศาลาคุณพ่อบ้านน้อยที่บ้านงานจึงเป็นเหมือนที่พักอิถ่ายหางหนึ่งของ คุณพ่อบ้านน้อยเวลาที่ท่านมารับงานปีในเดือน 8 ผู้นำประจำบ้านพิธีก็จะ เบิกดำเนินกิจนอน เพื่อกล่าวเชื้อเชิญให้คุณพ่อบ้านน้อยผู้นำเป็นเจ้าของ งานปีมาประทับที่ศาลาแห่งนี้ชั่วคราว เมื่อเสร็จสิ้นพิธีก็จะเชิญท่านกลับ ไปพำนักระยะตามเดิมแสดงว่าอาจจะมีบางวันที่เราไปหาคุณพ่อแต่ ท่านอาจไม่อยู่ในศาลา เพราะท่านอันโถล ไปโน้นไปนี่ได้คงจะเหมือนกับ คนเรานั้นเหละบางวันไม่อยู่บ้านต้องไปทำธุระที่นั่นที่นี่

วัดอกหุ่งร้างนี้ ยังมีเรื่องเล่าว่า ครัวเกิดศึกมีชาวบ้านได้ไปหลบ ซ่อนตัวอยู่บริเวณนี้แล้วก็ได้บนบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่าให้ช่วยพรางตาไม่ให้ ข้าศึกมองเห็น หากอดพันก็จะจัดกระจาดมาถวาย

ส่วนที่มาของงานปีอีกนัยหนึ่ง คือ นัยที่แสดงความเกี่ยวข้องกับ เรื่องราว่างประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่องศึกเชมรที่เมืองเพชรบุรี ที่กล่าว ไว้ในพระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประเสริฐ ขอคัดมานำเสนอนี้

ศึกราช 940 ชาลศก (พ.ศ. 2121) พญาลະວະแກดังท้าพให้มาอาوا เมืองเพชรบุรี มีได้มีเมืองแล้ววะลະວະแກนั้นกลับไป ครั้งนั้นพระยาจีนจันตุ

หนีมาแต่เมืองลະວະแກมาสู่พระราชสมการ ครั้งอญ្ភามพระยาจีนจันตุก็หนีกลับคืนไปเมือง

ศึกราช 943 ชาลศก (พ.ศ. 2124) อนึ่งในเดือน 3 นั้น พระยา ลະວະแກยกพลมาเมืองเพชรบุรี ครั้งนั้นเสียเมืองเพชรบุรีแก่พระยาลະວະ ศึกเชมรครั้งหลังนี้ในพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับสมเด็จ พระนพรัตน์วัดพระเชตุพน ได้มีการ Orratra อธิบายความเกินไปจาก พระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประเสริฐที่ดูจะแสดงความเกี่ยวข้อง ของงานบ้านบางงานกับประวัติศาสตร์ คือ..... ครั้งถึงวันแปดค่ำพระยา ลະວະแກได้ยกเข้าด้านท้ายตลาด ด้านท้ายตลาดลงกระแซงและทางด้านท้าย บ้านนายกเข้าเพาหอรับท้ายลงพร้อมกับบินกำแพงเข้าเมืองได้ออก พระศรีสุรินทร์รุ่งโรจน์ เมืองยโสธรราชธานี เมืองเทพราชธานีเตาญี่ในที่นั้น พระยาลະວະแກได้กดต้อนผู้คนและทรัพย์สินเป็นจำนวนมากไปยังเชมร เมืองเพชรบุรีต้องแตกยับเยินครั้งนี้พระผู้นำแต่ก็ควรรักษาแม้ศักดิ์กัน อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นมีนานบ้านเมืองก็คงสภาพปกติ

ประเพณีงานปีจึงอาจจะมีเดามาจากเรื่องเล่าข้างต้น การที่ชาว บ้านต้องล้มตวยกันเป็นจำนวนมากในครัวศึกเชมรครั้งนี้ บรรดาลูกหลาน ที่รอดชีวิตคงตอกย้ำในภาวะบ้านแตกสลายแห่งชาติ ตอกย้ำในภาวะโศกเศร้า เลี้ยงใจ ครั้งต้องการจะรำลึกถึงคุณงามความดี และแสดงความกตัญญูต่อ บรรพบุรุษ จึงได้จัดทำบุญครั้งใหญ่เพื่ออุทิศเป็นกัลปนาผล คือ สวนบุญที่ ผู้ทำอุทิศให้แก่ผู้ตาย โดยเชื่อว่าจะช่วยผู้ตายให้ประลับผลสำเร็จตามความ ประทานของผู้อุทิศให้ ดังนั้นนอกจากงานปีจะเกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่อง โลกศักดิ์สิทธิ์แล้ว ยังต้องมีพะลงฟ้าเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมนี้ให้ได้อ่าน กันต่อครับ...

๑

■ ศาลาคุณพ่อบ้านน้อย สำหรับเชิญคุณพ่อมา ประทับชั่วคราวในงานปี ที่บ้านงานงาน

■ ศาลาคุณพ่อบ้านน้อย อ่าเภอเขาย้อย ตั้งเด่น เป็นใจบ้านของชุมชน บ้านน้อย วัดท้ายตลาด มองเห็นเขาย้อยอยู่อีกฝั่ง ๆ